

**UCHWAŁA NR V/34/19
RADY MIASTA JEDLINA-ZDRÓJ**

z dnia 27 marca 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Jedlinie - Zdroju

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r., poz.994 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 i art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.), a także § 61 ust.1 Uchwały Nr XLV/268/18 Rady Miasta Jedlina - Zdrój z dnia 18 października 2018 r.w sprawie nadania Statutu Miasta Jedlina - Zdrój (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2018r. , poz. 5806) Rada Miasta Jedlina – Zdrój uchwala co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Pana _____ na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Jedlinie-Zdroju i po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rada Miasta Jedlina – Zdrój uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miasta Jedlina-Zdrój do powiadomienia _____ o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie treści niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta

Maria Drapich

UZASADNIENIE

W dniu 7 marca 2019r. do Urzędu Miasta Jedlina-Zdrój wpłynęła Skarga Pana [imię] na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Jedlinie-Zdroju. Skarga, zgodnie ze statutem Miasta Jedlina-Zdrój została przekazana do Przewodniczącej Rady, która skierowała ją do Przewodniczącej Komisji Skarg, Wniosków i Petycji. Na posiedzeniu w dniu 19.03.2019r. Komisja w ustawowym składzie po wysłuchaniu wyjaśnień Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Jedlinie-Zdroju Pani Joanny Fornalskiej ustaliła jak poniżej.

Pan [imię] zgłosił się do Ośrodka Pomocy Społecznej w Jedlinie-Zdroju wraz z partnerką w dniu 5 marca br. z żądaniem odebrania ze szpitala swojej matki Pani [imię]. Oznajmił, iż nie może sam tego uczynić oraz sprawować opieki nad matką. Zachowywał się nieodpowiednio, wykrzykiwał obelgi i wulgaryzmy w stosunku do pracownika socjalnego, trząsał drzwiami. Interweniował Kierownik jednostki. Niestety nie przyniosło to oczekiwanego skutku. Pan [imię]

[imię] nie reagował na prośby kierownika Ośrodka o zachowanie spokoju celem poprowadzenia rozmowy, agresja nabierała na sile. Pan [imię] został poinformowany, iż w sytuacji niezachowania spokoju zostanie powiadomiona Policja. Po tej informacji Pan [imię] opuścił Ośrodek. Partnerka Pana [imię] przeprosiła za zachowanie konkubenta, próbowała nawiązać współpracę z Ośrodkiem Pomocy Społecznej.

Na podstawie przedstawionych faktów, Komisja ustaliła, iż Pani [imię] matka Pana [imię] doznała udaru mózgu i w okresie od 28.02.2019 r. przebywała w szpitalu. Szpital poinformował rodzinę o zamiarze wypisania jej w dniu 8.03.br do domu pod opiekę domowników. Uznano bowiem, że nie wymaga dalszego leczenia szpitalnego, natomiast, zalecono dalsze leczenie i wskazano, że wymaga stałej opieki osób drugich. Pan [imię] oświadczył, że nie będzie się zajmował schorowaną matką i żąda umieszczenia jej w DPS, o co jak twierdził, iż kilkakrotnie wnioskował. Kierownik OPS oświadczył, iż taki wniosek nigdy nie został złożony, tym bardziej potwierdzony zgodą osoby kierowanej. Ośrodek nie jest w posiadaniu żadnych dokumentów wymaganych przy składaniu wniosku w szczególności opinii lekarskiej dotyczącej konieczności umieszczenia w DPS.

Pan [imię] oświadczył, iż nie ma warunków lokalowych do zamieszkania z matką. Komisja ustaliła, iż to matka posiada prawo najmu lokalu i pod swój dach przyjęła właśnie syna. Mając na uwadze dobro Pani [imię] pracownik socjalny rozważał wszystkie opcje ustawowe aby skutecznie pomóc. Zaproponowano usługi opiekuńcze w godzinach, w których Pan [imię]

on i jego partnerka przebywają w pracy. Przekazano również informację o możliwości skorzystania z czasowego pobytu w zakładzie opiekuńczo-leczniczym tzw. ZOL w przypadku gdy będzie konieczność dalszego leczenia poza szpitalem i opieki, oraz poinformowano, iż sprawy ewentualnego umieszczenia w ZOL załatwia również pracownik administracyjny Szpitala im. A.Sokołowskiego w Wałbrzychu do chwili pobytu pacjenta w szpitalu lub po opuszczeniu szpitala samodzielnie rodzina z lekarzem pierwszego kontaktu (tu wydanie skierowania do ZOL).

Pan [imię] został pouczony przez pracownika Ośrodka, iż członek najbliższej rodziny zobowiązany jest w świetle przepisów do alimentacji (tu rozumianej również jako pomocy w niedostatku, sprawowanie opieki w chorobie itp.). Obowiązek ten spoczywa zarówno w stosunku do Pana [imię] jak i jego siostry Pani [imię]. Osoby te mogą nie podejmować zatrudnienia lub z niego zrezygnować w związku z koniecznością sprawowania stałej lub długotrwałej opieki nad bliskim i skorzystać z prawa do świadczenia pielęgnacyjnego, które wynosi 1583 zł oraz z prawa do opłacenia składek emerytalno-rentowych. Intencją pracownika socjalnego było przekazanie wszelkich alternatyw możliwych do wykorzystania przez rodzinę. Informacje te zostały opatrnie zinterpretowane przez Pana [imię]. W rezultacie Pan [imię] nie doszedł również do porozumienia w Szpitalu z pracownikiem administracji (informacja uzyskana telefonicznie od pracownika szpitala przez pracownika socjalnego), gdzie również zachował się arogancko, agresywnie i ubliżył pracownikom szpitala, kończąc swoją wizytę oświadczeniem, iż nie odbierze mamy z placówki szpitalnej.

W dniu 8 marca br. z Ośrodkiem Pomocy Społecznej skontaktowała się siostra skarżącego – Pani [imię] której ponownie zostały przedstawione propozycje wsparcia i sugestie co do pomocy ich matce. Przystała ona na kontynuację usług opiekuńczych głównie w celu zapewnienia higieny/ toalety

matki w liczbie 1h dziennie oraz przyjęła wsparcie w poszukiwaniu miejsca w Zakładzie Opiekuńczo-Lecznicy, zgodnie z posiadanym skierowaniem wydanym przez lekarza prowadzącego do ZOL Nowa Ruda. W wyniku wsparcia Ośrodka, na prośbę Pani [ ] oraz wydanego skierowania do Zakładu Opiekuńczo-Lecznicy, Pani [ ] zostanie przyjęta do ZOL w Nowej Rudzie w dniu 20.03.2019 r.

Mając na uwadze powyższe Komisja Skarg Wniosków i Petycji uznała skargę za niezasadną.

Ośrodek Pomocy Społecznej w Jedlinie-Zdroju wyczerpał wszystkie możliwości zorganizowania pomocy dla Pani [ ] i Pan [ ]. Uzyskał wszelkie wskazówki, w tym prawne zorganizowania pomocy dla swej chorej matki. Pracownik socjalny profesjonalnie pokierował rodziną w celu zorganizowania pomocy dla chorej matki a duże zaangażowanie kierownika i pracowników Ośrodka spowodowało, iż Pani [ ] uzyskała skuteczną pomoc. Mimo ciążących na synu Pani [ ] obowiązków prawnych, nie wykazał on zamiaru zaopiekowania się matką, nie wyraził chęci skorzystania z propozycji pomocy ze strony Ośrodka. W ocenie Komisji Pan [ ] próbował scedować obowiązek opieki nad matką na inne organy.

W Polskim prawie funkcjonuje fundamentalny obowiązek wzajemnej pomocy i opieki: rodziców nad dziećmi i odwrotnie: dziećmi nad rodzicami. Bez względu pozostaje w takich sytuacjach wiek, a górę bierze niedostatek, choroba, niepełnosprawność, konieczność opieki. Zapis taki wynika wprost nie tylko z ustawy o pomocy społecznej ale nade wszystko z Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego.

Do zakładu opiekuńczo-leczniczego kwalifikują się osoby, które mają zakończony proces leczenia szpitalnego, są w pełni zdiagnozowane, nie wymagają hospitalizacji ale dalszego leczenia, a jednocześnie ich stan zdrowia nie pozwala na samodzielne funkcjonowanie. Zgodnie z art.54 ust.3 ustawy o pomocy społecznej osoba taka kierowana jest nie do Domu Pomocy Społecznej na podstawie ustawy o pomocy społecznej, a na podstawie art.33a ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Ośrodek nie jest upoważniony do wydawania decyzji kierujących w omawianym przypadku.